

«بسمه تعالی و بذکر ولیّه صاحب العصر والزّمان»

- متن میز گفتگو
- مناسبت: ولادت حضرت زینب سلام الله علیها

شروع شکن بازی

برنامه میز با بازی ساخت کلمات شروع می شود. (مشابه بازی کلماتیک، آمیرزا و... شرکت کنندگان را به دو گروه تقسیم کنید و حروفی که از قبل آماده کرده اید را به صورت پراکنده به آن ها بدهید. به هر گروه برگه ای دهید که در آن با مربع های ردیف هم مشخص شود چند کلمه مد نظر است و هر کلمه چند حرف دارد. هر گروهی که کلمات مورد نظر را زودتر پیدا کند برنده است)

در مرحله بعد (دسته دوم حروف با برگه مربع ها را بدهید.) اما این بار مدل خاصی از کلمات مد نظر است. مجری می خواد که کلماتی رو از بین کلمات بازی شده پیدا کنند که از بخشهای معنی دار ساخته شده اند مانند بیتا، پریسا، پریچهر، پریدخت، پریمه، پریناز و...)

**** لازم است مجریان از قبل با حروف مشخص کار کرده باشند تا کلمات بی ربطی در برنامه ساخته نشود. (ضمنا در پیوست یک تصویر از بازی ها بیان شده قرار دارد تا بهتر مفهوم بازی را متوجه شوید. علاوه بر اینکه می توانید با نصب این بازی ها بر روی تلفن همراه خود کاملا در جریان نحوه بازی و چگونگی ساخت آن قرار بگیرید.)**

متن مجری بعد از بازی

همه کلمات و اسامی معانی خاص دارند، اما برخی کلمات هستند که از دو یا چند بخش معنی دار تشکیل شده اند. مثلا اسم « پریچهر» یا « پریچهره»، از دو کلمه پری و چهره تشکیل شده که به معنای کسی میشه که چهره ای مثل فرشته دارد. که نه تنها جذابه بلکه یه حس زیبایی و لطافت خاصی رو همراه خودش دارد. گاهی اسم افراد در ظاهر و رفتارشون هم دیده میشه، گاهی هم نه و حتی برخی مواقع برعکسه مثل فرد لاغر و کوتاه اندامی که اسمش رستمه.

اسامی هم هستند که جدا از معنای کلمه بیشتر به خاطر صاحبان بزرگ آنها در تاریخ، ارزش و اهمیت ویژه ای پیدا کرده اند. مثل نام «حافظ» یا «کوروش». وقتی والدین اسم این افراد را برای بچه های خودشون انتخاب میکنند، در واقع میخواهند به آن شخصیت ها ادای احترام کنند یا تصور میکنند که چنین اسمی می تواند صفات خوبی را به فرزند آنها منتقل کند.

شما افرادی را در اطراف خود میشناسید که اسم شان به لحاظ معنایی با شخصیت یا رفتارشان همخوانی داشته باشد؟ یا برعکس، آیا افرادی رو میشناسید که اسم شان به آنها نمی آید؟ (پاسخ)

ما امروز به مناسبت میلاد **حضرت زینب علیها السلام** اینجا جمع شدیم. آیا تا حالا به معنی نام **زینب** فکر کردید؟ (پاسخ ها را می شنویم)

کلمه «**زینب**» یه ریشه عربی دارد که از دو بخش «زین» و «اب» تشکیل شده و به معنی **زینت پدر** هست. کسی که وجودش و بودنش مثل یک گوهر برای پدر و خانواده اش هست. داستان نامگذاری حضرت زینب برای خودم خیلی لذت بخش بود و شنیدنش برای شما هم خالی از لطف نیست:

وقتی حضرت زینب سلام الله عليها به دنیا اومدند حضرت زهرا عليها سلام از همسرشون امیر المومنین علیه السلام خواستند تا برای این دختر اسم بگذارند. ولی امیر المومنین علیه السلام دوست داشتند که پیامبر صلی الله علیه و آله اسم نوزاد رو انتخاب کنند. اونها پیش پیامبر رفتند و وقتی آنجا رسیدند، پیامبر صل الله علیه و آله فرمودند که خدا خودش باید برای او اسم انتخاب کند. بعد از این که جبرئیل و وحی به پیامبر صل الله علیه و آله رسید، ایشان با خوشحالی اسم این دختر رو اعلام کردند: که **خداوند** نام او «**زینب**» گذاشته.

و در ادامه فرمودند که **علی، خودش زینت اهل دنیاست**، ولی این دختر به جایی میرسد که **زینت پدرش** خواهد شد. کی می دونه که زینت در لغت یعنی چه؟ - پاسخ- یعنی چیزی که به یک چیز دیگری زیبایی و ارزش بیشتری می ده.

مثلاً فکر کنید یک هدیه ی ساده داری. وقتی همون هدیه رو با یه کاغذ کادوی خوشگل و یه ربان قشنگ می پیچی، دیگه خیلی فرق می کنه، نه؟ همون هدیه ی ساده، با اون زینت قشنگتر و دوست داشتنی تر میشه.

یا مثلاً یه اتاق ساده رو در نظر بگیر. وقتی توی اون اتاق یه گلدون گل بذاری، یا یه تابلو زیبا به دیوار بزنی، اتاق عوض میشه، دلنشین تر و دیدنی تر میشه. این یعنی زینت.

حالا وقتی می گیم آدم می تونه «زینت کسی باشه»، یعنی حضور و رفتار تو باعث بشه اون شخص توی چشم همه زیباتر، عزیزتر و باارزش تر بشه.

مثلاً: وقتی بچه ای با ادب و احترامه، میشه زینت خانواده اش. همه میگن: «خانواده ی خوبی داره.»

وقتی جوانی درستکار و مهربونه، میشه زینت پدر و مادرش، و پدر و مادرش با افتخار اسمش رو میارن.

وقتی کسی اهل خیر باشه، میشه زینت جامعه اش و مردم به وجودش افتخار می کنن.

زینت بودن یعنی با خوبی هات، با رفتارت، با اخلاق قشنگت، هم خودت درخشان بشی و هم کسانی که بهت وابسته ان.

درست مثل همون کاغذ کادوی قشنگ یا ربان روی هدیه: هدیه رو **عوض نمی کنن**، اما باعث میشن همون هدیه چندی برابر ارزشمندتر و دلنشین تر به نظر بیاد.

پس اگه آدمی بخواد زینت کسی باشه، باید با خوبی و رفتار قشنگش کاری کنه که اسم اون شخص، هر جا میاد، با احترام و زیبایی همراه باشه.

اینجوری که گاهی یک اسم، خودش کتابی است. وقتی پیامبر اکرم صل الله علیه و آله نام «زینب» را بر زبان آورد، این اسم تنها یک واژه نبود، بلکه رسالتی بود. «زینب» یعنی زینت پدر. اما زینت بودنیه که نه فقط زیبایی همراه داشتن. نه زینتی که حقیقت را آشکارتر و درخشان تر می کند. زینتی که بر گوهر می نشیند و ارزش آن را چند برابر نمایان می سازد.

حضرت زینب سلام الله عليها زینت پدر شد، چون در هر موقعیتی، حقیقت علی علیه السلام را به نمایش گذاشت.

در خانه ی امیر المومنین، با علم و معرفت، نشانه ای از عمق حکمت پدر بود. او در همان کودکی، درس خوانده ی مکتب وحی شد و چنان دانشی یافت که حتی به او «عالمه غیر معلّمه» گفتند؛ یعنی دانایی که بی معلم ظاهری، دانای اسرار الهی است.

در کنار برادرشان، امام حسین علیه السلام، با صبر و استقامت، آیینی صبر علی شد. وقتی زمین کربلا از خون رنگین شد، زینب همان شجاعتی را نشان داد که از پدر به ارث برده بود. زینت پدر بودن یعنی همین؛ یعنی وقتی همه شکستند، تو بمانی و قامت پدر را به یادها بیاوری.

در کوفه و شام، با خطبه های آتشین، صدای امیر المومنین را دوباره زنده کرد. آنچنان سخن گفت که همه یادشان آمد خطابه های علی را. این جا بود که زینب، زینت تاریخ امامت و ولایت شد.

🌹 پس «زینب» بودن، یعنی حقیقت پدر را در لحظه‌های سخت‌تر، زیباتر آشکار کردن.

هر کدام ما در مرتبه خودمون می‌تونیم طوری زندگی کنیم که زینت خانواده و دوستانمون باشیم. یعنی وقتی اسممون میاد، همه با لبخند و افتخار یادمون کنن. و هرچی اون کسی که ما زینتش میشیم بزرگتر و شریف‌تر باشه، ما هم باارزش‌تر میشیم. مثل وقتی شاگرد یه معلم بزرگ باشی، یا بازیکن تیمی باشی که قهرمانه؛ همون باعث میشه من هم مهم‌تر و عزیزتر به چشم بیام.

الان هم فرزند همون امیرالمؤمنین علیه السلام، یعنی حضرت مهدی علیه السلام، بین ماست.

حالا سؤال این است: ما که در عصر غیبت زندگی می‌کنیم، چطور می‌توانیم زینت امام زمانمان باشیم؟ که امام، همان پدر دلسوز و پشت و و پناه ما هستند. پدری که خودش گفته که لحظه ای از ما غافل نیست، و همیشه نگاهش به تک تک ماست، کاری می‌کنیم که این نگاه پرمحبت، با افتخار به ما همراه بشه؟

امام زمان عجل الله تعالی فرجه به زینتی نیاز ندارد که تنها ظاهر را بیاراید. او دوستانی می‌خواهد که با عمل، با صبر، با ایستادگی، حقیقت امام را نشان دهند. همان‌طور که حضرت زینب سلام‌الله‌علیها در کربلا با صبر خود، حجت را تمام کرد، ما هم در روزگار خودمان باید زینت باشیم: یعنی اول معرفت و شناخت پیدا کنیم، در تمام لحظات زندگی و در همه شرایط یاد خدا و حجتش را فراموش نکنیم. در مشکلات شخصی و اجتماعی، ناامید نشویم، بلکه صبر کنیم تا بهترین تدبیر را بچنین و اینگونه نور اماممان بیشتر دیده شود. اینکه در زندگی‌مون لحظاتی رو رقم بزنیم که لبخند از روی رضایت را، روی لب امام زمانمون بیاریم و او افتخار بکنه که ما بچه هاشونیم.

علاوه بر این می‌تونیم از امام زمان بخوایم دستمونو بگیره، یادمون بده، کمکمون کنه که زینت اطرافیانمون باشیم؛ جوری که بودن کنارمون دل‌ها رو روشن کنه و باعث افتخار بشه.

می‌تونیم از الان شروع کنیم. تو درون خودتون ببیند. چه رفتاری من رو به زینت بودن نزدیک می‌کنه. خود امام زمان خطاب به فردی به نام علی بن مهزیار سخنانی گفتن که نشون میده به شدت رسیدگی به حال دردمندان و اطرافیان براشون مهمه. من اگه به نام و یاد ایشان به این دغدغه برسم، میشم اون پاپیون خوشگلی که به اسم مسلمان معرفی میشه. میشم یک زینت زیبا.

حضرت زینب زینت پدر بود، چون هر جا حقیقت در خطر بود، او آن را زیباتر و آشکارتر کرد. پس برای زینت امام زمانمان بودن، باید هر کجا نام و راه او در خطر فراموشی است، با رفتار و روش و منش زندگیم، او را به یادها بیارم.

پیوست:

